

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiæ Palativm

Variis Sacræ-Scriptvræ Locis, Atqve Septem misericordiæ operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gzaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Quibus terroribus circumcingentur gulosi dum in iudicij die saluatoris vox
intonuerit Esuriui, & non dedistis mihi manducare c.6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54459)

testimonia, vnicum Seraphicum Docto-
rem D. Bonauenturam producam qui inter *Lib. diet. sa*
maximas damnatorum poenas etiam nu- *10. c. 1.*
merat famem & sitim, additque testimo-
nium D. Gregorij dicentis : *Immortales ibi*
fames interficit.

QVIBVS TERRORIBVS
CIRCVMCINGENTVR GV-
LOSI DVM IN IVDICII DIE
saluatoris vox intonuerit : Esuriui &
non dedistis mihi man-
ducare.

CAPVT VI.

QVorundam miror hominum infani-
am, qui momentaneam vitam ita va-
riatis studuerunt sustetare cibarijs. Vtinam
in mentem eorum venisset terribilis Iudi- *Philip. 3.*
cis vox, qua & impietatem redarguet, & *Rom. 16.*
sensualitatis vitium palam faciet ! Vtinam
hoc Heliogabalus intellexisset, qui pau-
num linguis aliarumq; auium genitalibus
men sas sternebat ! Proh dolor ! quo fugient ?
quas terras refugij ; quas sibi mansiones in- *Lamprid. Iul.*
qui- *Capitol.*

Handwritten marginal notes in a cursive script, partially obscured by the book's binding.

quirent? Quò Mithridates, quò Nero, quò Caligula fugiet, qui pari gula, præmia melius comedenti constituebant? Mensæ haud dubiò cœlestis expertes faciet hos ventres gulosos Deus. Epaminondas cum die quadam milites ad conuiuium conuocasset, videns hominẽ obæsum eum indignum conuiuium iudicans, non sine maxima confusione reiecit à mensa, inquit: Is militiæ cingulo indignus est, cuius ventrem clypeus communis tegere nõ potest. Idem sanè iure optimo dicere potest Altissimus: Is mensa cœlesti priuandus est, qui in vita communi ciborum paucitatẽ cõtentus esse noluit. Quos terræ meatus securos sibi reperient, qui vt gulæ satisfaciant, & terrarum & pelagi infinita stadia percurrunt? Volateranus iure conqueritur his verbis: *Propter breuem gulæ voluptatem, terra lustrantur, & maria; & vt mulsam, vinum, & pretiosus cibus fauces transeat, totius vitæ opera desudamus.* Cum illa vox Iudicis intonuerit quid in vniuersam gulosi facient contra quos Poeta inuehitur? dicens:

Ah miseri! quid nosse iunat, quid Phasidis ales.

Disce

Entrop.

in Comment.

Distet ab hyberna Rhodopes grue, quis magis anser.

Stadius lib. 4. Sylvarum.

Extiterat : cur Tuscius aper generosior umbro,

Lubrica qua recubent conchilia mollius alga?

Quò miser ille Phago fugiet, qui ut Aureliano Imperatori satisfaceret integrum Aprum cum panibus 100. vnica refectio-
ne deuorauit? Quem locum inter gulosos timidos sibi rapiet Gera Imperator qui per tres dies continuos mensæ assidens quæuis apposita per alphabetum deuorabat? Quanto horrore cingetur Clodius albinus, qui in vnica cæna per concertationem trecentas choncleas, quingentas ficus, centum aues fructusq; multiplices diuersi generis vorauit? Quanto tremore quatiuntur, dum Cæli, terræque ludex voce terribili intonabit: *Esurini & non dedistis mihi manducare.* Quo Phyloxenus ille famosus Poeta (at longè excellentior potator) fugiet, qui ut deliciarum suarum abyssu satisfacere posset, sibi gruis collum imprecabatur quò vini gustum longiori tempore persentiret?

Flau, vopis in vit. Aure

Aelian. li. 10. de varia hist.

Quid miser ille Sanctra faciet, cuius en-
somia vitiorum prædicat Martialis inquit: Lib. 7.

Nid

Stadius
Sylvarum
lib. 4.

32 ESURIENTES PASCERE

Lib. 7.

Senec. lib. de
consol. ad Al
bin.

Sueton. in vit.

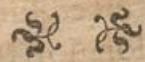
*Ni est miserius aut gulosius Sanctra? Quo
Apricius, quò Vitellius quorum alter totū
vitæ suæ studium in adinventione noua-
rum deliciarum impendit; alter etiam car-
nes ab altaribus furripere non verebatur?
Quid ultra horum ingluuiem, recenseam?
parit reuera nauseam non modo eorum
mentio; sed & recordatio, adeò vt cum al-
tero Poëta dicere possim;*

Mihi fœda vitelli.

Intulit ingluuiem, ventrem &c.

Iacob. 5.

Et sanè maximè temporibus nostris do-
lendum est quod frequentissimè in diui-
tum domibus euenire cernimus, qui in cel-
larijs frumenti copiam retinent, & in ne-
cessitatis tempore pauperibus vendere no-
lunt, videant ne in eos cadat illud Apосто-
li: *Thesaurizastis vobis iram in nouissimis die-
bus. Serio pensent, & famis vim pertimes-
cant, aduertetes quanta Misericordes ma-
neant præmia, & quanta immiseri-
cordes mancant sup-
plicia.*

QVA